

Ang Tunay na Lakas

sofia rayos

Sa harap ng isang makulay na paaralan, makikita ang magalang at laging nakangiting si Mark na hawak ang kanyang paboritong aklat. Sa kabilang banda naman ay nakatayo si Leo, isang maingay na batang lalaki na nakapamewang at tila nagmamalaki sa kanyang lakas.

Sa loob ng isang maliwanag at masiglang silid-aralan, tahimik na nakaupo si Mark habang seryosong nagbabasa. Lumapit si Leo kasama ang kanyang mga kaibigan, kinuha ang libro ni Mark nang walang paalam, at itinapon ito sa sahig nang may pang-aasar.

Malungkot na tiningnan ni Mark ang kanyang nahulog na libro, ngunit mahinahon pa rin siyang nakiusap kay Leo na ibalik ito nang maayos. Sa halip na makinig, tinawanan lamang siya ni Leo habang ang ibang mga kaklase ay tahimik na nanonood at walang magawa.

Kinabukasan matapos ang klase, bumuhos ang malakas na ulan kaya naging basang-basa ang daan pauwi. Nagmamadaling naglakad si Leo nang bigla siyang madulas, dahilan upang matumba siya at magkalat ang lahat ng kanyang mga gamit sa kalsada.

Napaupo si Leo sa basang semento habang hawak ang kanyang nasaktang tuhod at tila maiiyak sa dusa. Sa sandaling iyon, walang ibang dumaan kundi si Mark na may dalang payong at agad na tumakbo patungo sa kaniya.

Sa halip na pagtawanan ang batang nag-api sa kaniya, dahan-dahang inilahad ni Mark ang kanyang kamay upang tulungang tumayo si Leo. Sinimulan din niyang pulutin nang buong ingat ang mga nagkalat na lapis at kwaderno ni Leo mula sa basang daan.

Hawak ang kanyang mga gamit, gulat na gulat at nahihiyang tiningnan ni Leo si Mark dahil sa ipinakita nitong kabutihan. Ngumiti lang si Mark at ipinaliwanag na ang tunay na lakas ay hindi nakikita sa pananakit, kundi sa pagtulong sa kapwa sa oras ng pangangailangan.

Kinabukasan sa silid-aralan, lumapit si Leo kay Mark sa harap ng lahat ng kanilang mga kaklase nang may pagpapakumbaba. Yumuko siya nang bahagya at taos-pusong humingi ng tawad sa lahat ng kanyang mga maling nagawa noon.

Masayang tinanggap ni Mark ang paumanhin ni Leo at inilahad ang kanyang kamay para sa isang mainit na pakikipagkamay upang simulan ang kanilang bagong pagkakaibigan. Nagpalakpakan nang malakas ang lahat ng kanilang mga kaklase sa loob ng silid-aralan.

Sa huling pahina, magkasama nang naglalakad sina Mark at Leo na may malalaking ngiti sa kanilang mga mukha sa ilalim ng maliwanag na langit na puno ng bituin at puso. Ipinapakita nito na ang tunay na lakas ay palaging nasa kabutihan at pagrespeto sa isa't isa.